

F. Pálffy Zsuzsa: ÉRTÉKMENTŐK/2.

„Szívvel-lélekkel a hangok mögött”

A magyar zenei élet kiválóságai között tudásukkal, tapasztalásukkal, szakmai és emberi bölcsességükkel ott vannak azok a művésztanárok, zenepedagógusok, akik nem hírnévre vágnak, hanem pályafutásuk minden cselekedetével az értékek fenntartását és továbbvitelét segítik elő. Sokszor csöndben, de mindvégig kitartó elhivatottsággal és a következő nemzedék iránti őszinte elkötelezettséggel. IKONOK ŐK. Legtöbb esetben nem az életkoruknak, sokkal inkább önzetlen küldetéstudatuknak és elért eredményeiknek köszönhetően.

Dr. Kerek Ferenc Liszt-díjas zongoraművész, a SZTE BBMK professzor emeritusa és felesége, Kerekné Fekete Éva művésztanár

A szegedi Virág-cukrászda belső termében örömmel üdvözljük egymást. Az országosan ismert házaspárhoz, férjemmel együtt sok kedves emlék fűz bennünket, ifjúkori, szegedi éveink, majd a Jeunnesses Musicales Szervezet és a békés-tarhosi országos szakközépiskolai zongoraversenyek kapcsán, legfőképp Szeged város életében betöltött művészi, zenepedagógusi és közéleti tevékenységüknek köszönhetően. Nemzetközi rendezvényeiket, koncertjeiket, a Liszt Ferenc Társaság általuk vezetett szegedi tagozata programjait évek óta figyelemmel kísérhetjük. Gazdag életútjuk eddigi állomásairól szívesen mesélnek a Parlando olvasóinak.

F. P. Zs.: - A hazai, zongorista kiválóságok között nem ritka a muzsikusz házaspárok szövetsége. Gondoljunk a világhírű Bartók Béla-Pásztory Ditta, Tóth Aladár-Fischer Annie kettősére, vagy a maiak közül Ránki Dezső-Klukon Edit, Falvai Sándor-Keveházi Gyöngyi, Hegedűs Endre-Hegedűs Katalin, Várjon Dénes-Simon Izabella és a többiek együttműködő kapcsolatára! Első kérdésem Mindkettőtök felé irányul: Mi volt az indító ok vagy motiváció, ami e csodás hivatás és egymás felé terelt Benneteket?

F. É.: - Zenegimnáziumi osztálytársak voltunk Szegeden, én Jászárokszálláson születtem. Gyerekkorom nyarait nagymamáméknál, a Mátra-közi Gyöngyös patak mellett töltöttem. Naponta kijártunk a partjára a húgommal, Őt sajnos fiatalként elveszítettük, de a vele töltött időszak, a természet szépsége, a patak csörgedező zenéje ragadta meg legjobban a

képezetemet. Édesanyám tanítónő volt. Édesapám agrármérnökként, 1950-ben került Hódmezővásárhelyre. Az ország akkori legfiatalabb igazgatója lett a mezőgazdasági gimnázium élén, melyet főiskolává fejlesztett. Később a SZTE Mezőgazdasági Karának lett a vezetője, ahol nagyon megbecsülték munkáját. A szegedi egyetemen 2020 január óta márványtábla őrzi az emlékét.

F. P. Zs.: - *Születésének 100. évfordulóján, az emléktábla avatásán hangzott el az ünnepi beszédben, hogy „mindennél jobban szerette hivatását, és fáradhatatlanul hajtotta céljait az iskola fejlődése érdekében.”*

F. É.: - Ezt a tulajdonságát óhatatlanul átörököltette a környezetére, és követendő példa lett számomra is. A vásárhelyi zeneiskolában, a szomszédunkban meghallott zongoraszó hatására, nagy kedvvel kezdtem el zongorázni. Megismerhettem Szalainé Komoly Zsuzsa tanárnőt, élménydús szolfézsóráit, a zeneirodalomra is kiterjedő tanítását, és teljesen megfertőződtem a zenével. Általános iskolásként gyakran kiállítottak az énekkar elé, hogy vezényeljek. Kardos Pál tanár úr ott egyszer látott vezényelni, biztatott, hogy ezt kell csinálnom. Így, talán nem véletlenül kerültem Párkai István tanár úrhoz Pestre, a karvezetés szakra. Első zongoratanárnőm dr. Erdei Péterné Ábrahám Éva volt, a zeneiskola utolsó évében Sellei György tanított, ő készítette fel a szegedi konzervatóriumi évekre.

K. F.: - Én is folyó mellett gyerekeskedtem. Makón, a Maros-menti városban születtem, négyen voltunk testvérek. Két bátyám és nővérem mellett a család legfiatalabb tagja voltam. Édesapám kántortanító volt, zene vett körül bennünket.

Gyerekkorom városa már a múlt század elejétől kezdve igen jelentős zenei élettel rendelkezett. Élen járt ebben Donáth Antal, aki a Zeneakadémián Hubay Jenőnél szerzett hegedűművész-zenetanári diplomát, és sokoldalú muzsikusként egy-kettőre felvirágoztatta Makó zenei életét. Édesanyám igen tehetséges lévén, nála tanult, ám az akkori gyakorlat szerint, a karrierépítés helyett a hölgyekre várt a családokban a harmóniateremtés feladata, így Ő is ez utóbbit vállalta fel.

Az ötvenes években fiatalabb bátyám zenegimnazista lett Szegeden, testvérem indíttatására kezdtem el zongorázni. Szerencsém volt, mert Makó akkori, nagytudású zongoratanárnője, Istók Margit felismerte fogékonyságomat a zene iránt, és három év alatt a zongorajáték legalapvetőbb technikai és formálási tudnivalóit sajátíttatta el velem úgy, hogy felvettek a szegedi Konzervatóriumba, zeneszerzés előkészítő szakra, Vántus István osztályába. Zongoránk nem volt otthon, szerény körülmények között éltünk, egy baráti családhoz jártam gyakorolni. Másfél évvel a felvételem előtt, a nővérem első keresetéből vettünk egy saját hangszert.

Margit Néni kiváló tanár volt, óráin a zene különböző elemeinek az egységére hívta fel a figyelmet. Szerinte szolfézsából elegendő volt tudni a ritmusok rendszerét, és felismerni a hangmagasságokat. Az volt a módszere, hogy diákként minél több zenét hallgassunk és kottázzuk le a témákat! Emlékszem, a rádiónkon Mendelssohn: Olasz szimfóniáját és a Beethoven szimfóniákat hallgattam legszívesebben. Aránylag kevés hibával sikerült lejegyeznem a legszebb témákat. **A zeneoktatásban ma is követendő lenne ez a módszer, a hangszeres- és elmélettanítás egységére, összehangolására kellene törekedni.**

Érdekes módon az ember az első tanárának szinte minden mozdulatára, instrukciójára emlékszik. Ő nagyon fontosnak tartotta a technikaképzést, a Hanon- és Czerny- etűdök eljátszásakor rögtön tudta, melyik ujjunk engedetlenkedik, és melyik ízületünk segítheti a perfekt megszólalást. Élményt nyújtó zongoraóráin példaértékű volt Bach és Bartók művei

iránti elkötelezettsége. Sugárzott a tanítványai felé! A zenei formálás, az érzékeny billentés, az egyes darabokhoz illő hangszín megkeresése, mind átszellemült és lelkes tanításának része volt. Makón emléktábla és az általa létrehozott, tehetségeket segítő alapítvány, valamint pályára indított tanítványainak sora őrzi felejthetetlen emlékét. 2015-ben, egykori munkahelyén, ünnepi koncerttel emlékezhettünk szeretett Tanárnőnkre.

F.P. Zs.: - *A konzervatóriumban hogyan folytatódott a pályafutásod?*

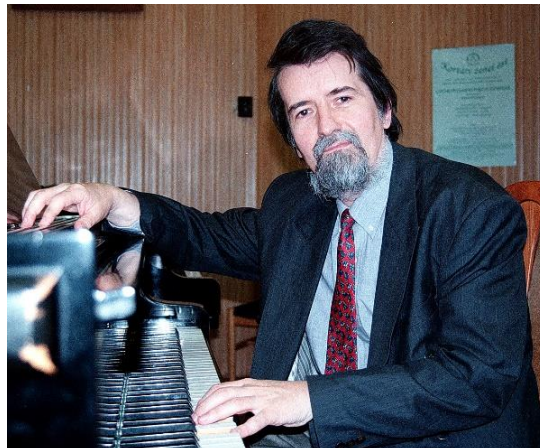
K. F.: - Margit Néni tanításaira a mai napig építeni tudok. Ezt fejlesztette tovább ragyogó pedagógiai érzéssel és emberi hozzáállással *Delley József* kiváló zongoraművész tanárom, aki később kollégám és barátom lett. A kezei között végeztem el a tanárképző tagozatot is (1.kép). Majd zenepedagógusi, művészi útmutatásának köszönhetően nyertem felvételt a budapesti Zeneakadémiára, *Zempléni Kornél* zongoraművész tanszakára.

Zempléni Tanár Úr utánozhatatlan egyéniség volt. Olyan aurát teremtett maga körül, úgy vitte magával a tanítványait, hogy szigorúsága ellenére sokszor megengedett magának egy-egy szarkasztikus megjegyzést is. Karinthy átalakított mondását minden órán megkaptuk Tőle: - „Zenében nem ismerek tréfát! Mi az, hogy még egy trillát sem tudtok eljátszani?!” Kritizált, ugyanakkor szeretetet sugárzott, előadói szabadságot adott nekünk. Az egyes művek zenei értelmezését neki köszönhetem! Ahogyan eljátszott egy Beethoven lassú tételt, vagy feltárta előttünk Debussy egész világot bejáró, átkaroló zenéjét, például a Prelüdöket, könnyes szemmel hallgattuk. A Bartók Szemináriumon Bartók III. Zongoraversenyét játszhattam útmutatásai szerint (2. kép). **Két mesterem mellett *Fischer Annie* nagytermi koncertjátéka is mindig nagy hatással volt rám, életre szóló élményt nyújtott.**

Fiatal művészként megmérettetésekben vettem részt: az 1974-es Akadémiai Nagydíj-versenyen III. díjas lettem, ugyanebben az évben a Zeneakadémia delegáltjaként szerepelhettem a zwickauai Schumann-zongoraversenyen, később az olaszországi Varallóban rendezett Debussy-versenyt megnyertem. Szólistaként és kamaramuzsikusként évi 40-50

koncertre kaptam lehetőséget. 1989-ben csatlakoztam a *Magyar Barokk Trióhoz*, akikkel 3 CD-lemezünk jelent meg. Zongorán és csembalón működtem közre *Csetényi Gyula* fuvolaművésszel, a trió vezetőjével és *Bartha Zsolt* gordonkaművésszel (1.kép), akikkel évente számos hangversenyt adtunk itthon és külföldön. Amikor a rehabilitációra készültem, rendszerezni kellett a szerepléseimet, rájöttem, hogy nincs olyan megyéje az országnak, ahol ne szerepeltünk volna. Spanyolországban is közel 40 városban léptünk fel a trióval. 1998-ban a Liszt ritkaságok sorozatban a Hungaroton készített velem CD-t.

Friss diplomásként lettem a szegedi Konzervatórium zongoratanára, majd 2000-től igazgatója. 2003-ban az egyetemi karok sorában 11.-ként sikerült megalapítanunk, a SZTE Zeneművészeti Karát, melynek dékáni tisztségét tíz évig láttam el. Ma SZTE Bartók Béla Művészeti Kar az elnevezése.

F. P. Zs.: - *A szegedi zeneoktatás gazdag évtizedeiről reprezentatív könyv is készült Gévainé Janurik Márta és Kerekné Fekete Éva szerkesztésében: „A ZENEDÉTŐL A ZENEMŰVÉSZETI KARIG” hatalmas munka! A város kulturális életére kiható rendezvények, hangszeres- és kortárs zeneszerzői versenyek, nyári akadémiák, sikeres koncertek impozáns gyűjteménye. Összegzése annak a pedagógiai szándéknak, hogy minél többekhez jusson el az intézmény falai között végzett munka eredménye. Ehhez kiváló segítőtársakra, fiatal kollégákra találtak!*

K. F.: - Igen nagy örömet jelentett számunkra, hogy a szegedi konzervatóriumból, majd a főiskolai és egyetemi tagozatról és a Zeneakadémiáról kikerült, egykori zongorista tanítványaim művészkollégáink lettek. Nagyon büszke vagyok rájuk! A teljesség igénye nélkül

sorolom a nevüket: *Zsigmond Zoltán és Zsigmondné Pap Éva, Császár Zsuzsanna* (a fenti képeken), *Klebniczki György, Pethő Villő, Csikós-Szelezsán Beáta, Paragi Balázs, Koczka Ferenc, Szilvási Katalin*. Valamennyien a többiekkel együtt aktívan vettek és vesznek részt minden előre vivő kezdeményezésben.

Tanítványok és kollégák között a szegedi Fricssay-terem koncertpódiumán covid idején

F. P. Zs.: - *Ezek szerint a koncertszereplések mellett a pedagógiai tevékenységek került jobban előtérbe. Köztudott, Évi, hogy férjed országos és nemzetközi zongoraversenyek zsűrijében követi ma is a tehetségek fejlődését, meghívásos mesterkurzusain pedig itthon és külföldön (pl. Pécs, Szeged, Turku, Balassagyarmat, Baja, Assisi) segíti, tanácsaival látja el a fiatalokat. Most Tőle kérdezem, hogy a, professzori zongoraórákat milyen módszerek jellemzik?*

K. F.: - Kezdő tanárként úgy kértem a növendékeimtől a műveket, ahogyan én gondoltam és értelmeztem azokat. Ma már sokkal inkább az érdekel, milyen zenei adottságai vannak a diáknak, akivel foglalkozom. Lehet nagyon jól felkészített, muzikális, kiváló technikával rendelkező, de „túlmozgással” képes csak kifejezni magát. Tanárként az a feladatom, hogy minél jobban megismerjem a személyiségüket, és kontrollált mozdulatok segítségével a zenei mondanivaló hiteles visszaadására törekedjenek. A hangok szépségére, mint Manet, Monet színárnyalatai, a nagyobb formai egységek stílusos megformálására. Nem erőszakos tanári ráhatással, hanem a műhöz illeszkedő, társművészeti hasonlatokkal, irodalmi, képzőművészeti példákkal, bemutató játékkal. Nagyon fontos, hogy **ott legyenek a fülükkel, agyukkal, szívükkel minden megszólaló hang mögött!**

F. P. Zs.: - *Ilyen elhivatottsághoz, kellő tájékozottsághoz egy tanárnak következetesen ébren kell tartania és továbbfejlesztenie a tudását. Vagyis elengedhetetlen a napi gyakorlás, aktuális felkészülés. Elegendő ehhez a nap 24 órája? A diákok hogyan látják a Professzorukat?*

K. F.: - Erre lehet, hogy ők tudnának jobban válaszolni. Azt viszont érzem, hogy szívesen jönnek az óráimra, igénylik a beszélgetéseket, az elemzést az egyes művekről, a háttérinformációkat, és hasznosnak tekintik, ha zongorázom is nekik, megmutatom saját elképzelésemet. Ma már az is jellemző, hogy együtt szólaltatjuk meg egy-egy mű részletét. Úgy érzem, hogy a közös játék segíti őket saját zenei mondanivalójuk visszaadásában, felszabadultabbak lesznek. Szintén **fontosnak tartom a tanár erkölcsi felelősségét diákjai iránt. Úgy kell a tanítványok elé állnunk, mintha pódiumra mennénk!**

Koncert után a Régi Zeneakadémián 2018-ban

Online zongoraóra

Szakmailag következetességre törekszem, ám a világ óriásit változott. Mások az igények és az elvárások. Próbálom elérni mindegyikükénél, hogy a pályán maradjanak. Kifejezőképességük kövesse a kor elvárásait, de hozzák azt összhangba a zeneszerző elképzeléseivel. A kottahűség alapvető dolog! Létezik egy etikai munka, mely a nevelési szisztéma témakörébe tartozik, hisz Beethoven vagy Liszt műveinek megszólaltatásához bizonyos emelkedettség szükséges, és közben azt próbáljuk kutatni, hogyan tudjuk populárisá, színessé, érdekessé tenni az egyes műveket. Az előadói habitusukkal érék el, hogy ne legyen szakadék a popzenei előadók és a klasszikus értékrendet követők között. Magyarul, el kell fogadtatniuk saját magukat, és a **játékukkal vagy tanításukkal minden pillanatban le kell kötni a hallgatóság figyelmét.**

F. P. Zs.: - *Otthonotokban lassan már roskadoznak a könyvespolcok, és akár szépirodalmi, szakmai vagy művészettörténeti ismeretekről kíváncok egy adott zeneműhöz kapcsolódó témát témát idézni, egyből kiderül a növendékek számára is, hogy milyen fontos, összefüggéseiben látni a tanulandó anyagot. A zene szépségei mellett mindkettőtöket érdekli az építészet, a különböző kultúrák története, a tájak, városok és a természet világa. Tanítványai jól tudják, hogy Kerek tanár úr a város kulturális közéletében is fontos szerepet tölt be. A Szegedért Alapítvány művészeti kuratóriumának elnöke, többek között évek óta lobbizik a Konzervatórium épületének esedékes felújításáért. Szeged képviselőtestülete a „Szeged Kultúrájáért Aranygyűrű” -vel tisztelte meg a személyét eddigi tevékenységei elismeréséül.*

K. F.: - Ez nagyon jólesett, és sokat jelentett számomra. A legbüszkébb mégis arra vagyok, hogy dékáni leköszönésemtől a Hallgatói Önkormányzat-díját nekem ítelték oda. A diákok

részéről ez a megnyilvánuló tisztelet adja az embernek a legtöbb erőt a folytatáshoz, hogy érdemes! Az pedig külön öröm, hogy a Nyári Művészeti Akadémián végzett tanítványaim hívtak idén is, mint minden évben, mesterkurzust tartani Pécsre! Közülük az országosan elismert, kiváló pedagógiai felkészültségű *Megyimóreczné Schmidt Ildikó* – többek között *Boros Misi* tanára – az elmúlt hetekben Kolozsvárott tartott mesterkurzust. Ott mutatkozott be ragyogó műsorával felfedezettje, a tehetséges, végzős szakközépiskolás *Kemény Zsombor* is

Kerek Ferenc – Megyimóreczné Schmidt Ildikó, Anczil Anita és Sárközy Zoltán – a MA művésztanár tanítványaival, kollégáival pécsi mesterkurzusa után és az említett, idei kolozsvári plakát.

F. P. Zs.: - Nyugdíjas éveitekben is a tudás átadásának vágya, az utánpótlás nevelése, az értékes zene népszerűsítésének igénye jellemző Rátok. Felsorolni is lehetetlen azt a sokfajta tevékenységet, melyet évtizedek óta Szeged városában és Bartók szülővárosában, Nagyszentmiklóson végeztek! Az általatok 2004-ben létrehozott Szegedi Nemzetközi Bartók Zongoraverseny is hasonló céllal született?

K. F.: - Valójában Bartók hihetetlenül gazdag zongorairodalma adott ihletet számunkra, amikor 2004-ben először meghirdettük, majd 2017-ig nagy sikerrel, hazai és külföldi pianisták részvételével megrendezhettük ezt a versenyt. A zsűriben neves zongoraművészek vettek részt, s a győztesek Bartók szülővárosában, Nagyszentmiklóson, a Nákó-kastély dísztermében is bemutathatták tudásukat.

Még 2001-ben egy nagyszentmiklósi gyógyszerész és lelkes gitáros kezdeményezésére létrejött neves zeneszerzőnk szülőhelyén a Pro Bartók Társaság azzal a céllal, hogy Bartók Béla műveit a városban és környékén minél többen megismerjék. Amikor *Tamás Sándor*, a Társaság elnöke Szegeden felkeresett bennünket együttműködési szándékával, mintha egy angyal szállt volna el fölöttünk... Óriási lehetőség kínálkozott a kapcsolatteremtésre Nagyszentmiklós és a SZTE Zeneművészeti Kara között! Éltünk is vele.

Eközben létrehoztuk a Szegedi Művészeti Akadémia és Mesterkurzust /ma Nyári Akadémia/, akkreditáltattuk a továbbképzőt, valamint útjára indítottuk a Szegedi Kortárszenei Versenyt.

Az I. Szegedi Művészeti Akadémia és Mesterkurzus tanári kara:
Boros József, Gyivicsány György, Kerek Ferenc, Maczák János, Sin Katalin, Szecsődi Ferenc, Temesi Mária és a világhírű, Kossuth-díjas énekesnő, Marton Éva, a SZTE ZMK díszdoktora, aki 2013-ig, hét alkalommal oktatott az énekes mesterkurzuson.

F. P. Zs.: - *Ti is szívesen játszottok a klasszikus értékek mellett kortárs műveket. Például Bartók halálának 70. évfordulóján, Nagyszentmiklóson, majd Stuttgartban is bemutattátok Hollós Máté, Erkel-díjas zeneszerző részletekre ajánlott „Bartók-árnyék” c. négykezes zongoradarabját. Honnan ez a vonzódásotok a 20-21. század zenéjéhez?*

K. F.: - Minden mű, akár klasszikus, romantikus vagy kortárs, erős érzelmeket kíván az előadótól, ami ugyan mindenkiben megvan, de **a kortárs darabok formai és technikai, impulzív megoldásaihoz csakis a gyökerek vezetnek! A klasszikus zenei tudás ismerete elengedhetetlen!** Egykori tanárom, Vántus István indította útjára az idén már 51. és a nevét viselő Szegedi Kortárszenei Napokat. Minden alkalommal játszottam ezeken, több esetben számomra ajánlott kompozíciókat. Vántus mellett barátaim - *Hollós Máté, Madarász Iván, Dukay Barnabás és Matuz István* - műveikkel és szemléletükkel voltak rám nagy hatással, így lettem elkötelezettje az ügynek.

Bartók Béla tiszteletére rendezett szoboravató ünnepség alkalmából, Nagyszentmiklóson, a Nákó-kastély 2020-as koncertje után Hollós Máté zeneszerzővel.

F. P. Zs.: - *A Liszt Társaság Szegedi Tagozatát is Ti hoztátok létre 2001-ben. Mesélnétek erről az olvasóknak?*

F. É.: - Az ország öt városában - Pécsen, Sopronban, Szegeden Szekszárdon és Kőszegen - működik ilyen tagozat. A közönség ízlésvilágának nevelését épp úgy fontosnak tartjuk, mint a tanítványokét. A szegedi Liszt Társaság rendezésében évente 3-4 alkalommal hirdetünk koncerteket, ahol egyre több lehetőséget kap fellépésre a fiatal generáció. Tanítványaink gyakran szerepelnek sikerrel a budapesti Liszt Emlékmúzeumban, a Bartók Emlékházban vagy a Zeneakadémián. A jövőben még az egyszerűbb helyszíneket is bevonjuk ebbe a munkába, például a BBMK ideiglenesen átköltöztetett helyén, a szegedi Kossuth Lajos sugárút 35. szám alatt is.

F. P. Zs.: - *A híradásokban lehet követni, hogy Mindketten ott vagytok minden jelentős, zenei vagy társművészeti megmozduláson. Ezzel követésre méltó példát adtok a fiatalabb nemzedéknek és a kollégáknak is.*

F. É.: - Az idei Liszt-évforduló kapcsán jelentős zenei esemény zajlott október 20-án, a budapesti Zeneakadémián, ahol a 42. Liszt Nemzetközi Lemezdíj átadására került sor. A szegedi Liszt Társaság képviselőjeként - férjem a döntést hozó zsűri tagjaként - jelen voltunk az

ünnepélyes alkalmon, és örömmel tapsolhattunk a győzteseknek. *Olivier Latry* francia orgonaművész és *Fülei Balázs*, többszörös nemzetközi versenygyőztes zongoraművész, a LFZE kamarazenei tanszékvezetője koncertje nagy élményt jelentett. A magyar zenei előadóművészet és lemezkiadás komoly elismerése volt ez az ünnepi esemény.

K. F.: - Nagyszentmiklóson évente három alkalommal tisztelgünk koncertekkel, Bartók Béla születése és halála évfordulóján, valamint a karácsonyi hangversenyen nagy géniuszunk emléke előtt. Ilyenkor a szülőházánál lévő mellszobornál és a Nákó-kastély előtti, egész alakos szobornál a Pro Bartók Társaság koszorúkat helyez el, majd fogadjuk mindazon művészek, zenekarok, együttesek fellépését, akiknek szíve megdobban Bartók nevének hallatára. A magyarok mellett jelentkeztek már Amerikából és Japánból is résztvevők, valamennyien örömmel hozták el kedvenc műveiket a temesvári és nagyszentmiklósi közönségnek.

F. P. Zs.: - *Nemrég olvastam a Heti Új Szó internetes kiadásában, hogy a Társaságotok felújított Nagyszentmiklós központjában, egy elhanyagolt telken lévő templomot, és ebben igen komoly szerepet vállaltatok anyagilag is! Milyen céllal tettétek ezt?*

K. F.: - A Temesvárott és Nagyszentmiklóson megrendezett koncertek növekvő népszerűsége Tamás Sándor barátunkkal arra ösztönzött bennünket, hogy a két család vásárolja meg a telket, újjáassuk fel a templomot, és próbáljunk állami és szponzori támogatást megnyerni, hogy egy Bartók Központot hozhassunk létre nagy zeneszerzőnk szülővárosában. Közel a magyar határhoz, Szegedtől mintegy 50 kilométerre!

F. É.: - Elképzeléseinkben koncertek, ökumenikus istentiszteletek megtartása szerepel. Itt szeretnénk folytatni az eddigi évek sikeres rendezvényeinek hagyományát. A templom felújítása megtörtént, gyönyörűre sikerült a kivitelezése! Erdély leghíresebb építészének tervei az épületről, a színházteremről már a Pro Bartók Társaság birtokában vannak.

K. F.: - Ha ez a Bartók Központ létrejönne, akkor nem csak alkalmanként tudnánk világhírű zeneszerzőkre emlékezni, hanem intézményesített, látható formában is. Mozart művészetének salzburgi megjelenítéséhez hasonlóan tudatosulhatna az emberekben Bartók Béla emberi és alkotói nagysága. *Zakariás Attilával*, a tervezőépítésszel most ott tartunk, hogy gyűjtjük a pénzt, várjuk a támogatókat.

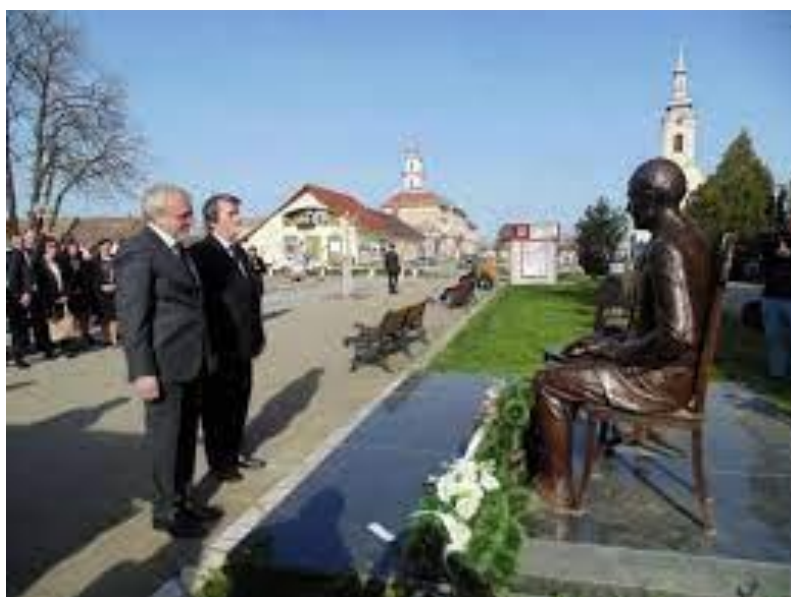
F. P. Zs.: - *Mindaz, amit eddig megvalósítottatok, óriási elhivatottságról és elkötelezettségről tanúskodik. Vágytok még valamire?*

K. F.: - Jó lenne, ha Isten megadná, hogy egészségesek maradjunk, és minél tovább tudjuk folytatni, amit elkezdtünk!

F. É.: - Ez a közös vágyunk...!

F. P. Zs.: - *A Parlando olvasói nevében köszönöm, hogy bepillantást nyerhettünk tanári és kultúrmissziós küldetéseitekbe! Liszt Ferenc nemes gondolatai adjanak hozzá sok erőt a továbbiakhoz:*

***„A szívnek is megvannak a maga okai, amit az ész nem ért.
Nos, a szívnek ezen okai voltak és maradnak mindörökre feltétlenül döntők számomra.”***

Emlékezés Bartók Béla szobrainál, Nagyszentmiklóson 2022-ben.

A fényképek a SZTE BBMK, a Pro Bartók Társaság,
a Liszt Ferenc Társaság Szegedi Tagozata archívumából valók.

F. P. Zs. 2022. október